

NA MIKLAVŽEV VEČER

Ljubka Šorli

prizorček

(Večji otroci čepijo v kotu in spiyo. Za kulisami poje zborček uspavanko, npr. "Spanček zaspanček, črn možič..." ali kaj podobnega; proti koncu vedno tiše. Po končani pesmi prihitijo z desne in leve manjši otroci; ko se uredijo, pokličejo večje):

Bratci zaspani, le brž se zbudite,
hitro, prav hitro vsi očke odprite!

(Večji se zbudijo in se končno prebudijo. Pogovor med njimi poteka lahko zborna ali posamezno, zdaj manjšega zdaj večjega otroka, kakor pač zahteva besedilo.)

Kaj pa budite nas, malčki kričavi?
V hiši smo vendar in ne na dobavi.

Nekaj veselega, bratci zaspani,
danes povemo vam mi, cicibani.

Nekaj veselega? No, le povejte!
Ali za norca nas nič ne imejte.

O, ne. Lagati pa mi res ne z namo.
Vemo skrivnost... in le to vam izdamo.

Kakšno skrivnost boste neki izdali?
Zdaj radovedni zares smo postali.

Prejle skoz mesto nas pot je vodila,
z nami je lunica svetla hodila.

Rekla tako je skoz žarke srebrne:

"Veste, otroci, da parkeljne črne
videla že sem po cestah krožiti...

S parkeljni hodil Miklav je častiti.

Njega so spremljali angelčki sveti,
v halje srebrne in zlate odeti.

Pridne otroke so v mestu iskali,
da bi darila na okna jim dali."

To vam je lunica mila dejala,
malčki, kajne? Vas domov pripeljala...

Da. In zdaj okenca vsa zagrnilo,
v mislih na angelčke sladko zaspimo!

(Zborček za kulisami ponovi zadnji del uspavanke: "Lunica ziblje aj, aj, aj, aj..." Mali otroci medtem posedejo na tla k večjim in drug za drugim zaspijo. Ko pesem utihne, se zasliši zvončkljanje in na oder pride Miklavž s svojim spremstvom).